

Predica de la Krefeld

Sâmbătă, 5 martie 2011, ora 19: 30

Ewald Frank

Noi suntem mulțumitori - și doresc să exprim acest lucru - pentru harul de nedescris pe care Dumnezeu ni l-a dăruit, fiindcă noi încă putem să ne mai adunăm. Astăzi, eu aș dori să știu câți frați din România sunt aici. Vă rog ridicăți-vă în picioare, toți cei care sunteți din România; aș dori să vă văd. Priviți! Toți au parcurs 1.480 km. Dumnezeu să vă binecuvânteze într-un mod deosebit!

Este o foamete în mijlocul poporului ca să asculte Cuvântul Domnului, așa cum este scris că Domnul va trimite o foamete după auzirea Cuvântului Său - și El a avut de grijă ca să fie și hrana necesară.

Dacă mă gândesc că fratele M'bie se adună să asculte împreună cu aproape 3.000 de frați care fac parte din biserică, iar fratele Moutika m-a sunat și mi-a spus: „Noi am cumpărat un ecran mare și suntem conectați în direct cu voi”... Este minunat cum Dumnezeu conduce toate lucrurile. Ceea ce nu era posibil acum 50 de ani este posibil astăzi. Timpul este înaintat și noi putem folosi aceste posibilități, astfel încât Cuvântul sfânt și scump al Dumnezeului nostru să fie vestit în toată lumea.

Am aici un raport de la cele patru adunări din Etiopia. Unde este fratele nostru Inodi? Ridică-te în picioare. Fratele meu Inodi a fost împreună cu mine. Acesta este fratele din Europa care m-a însoțit, împreună cu frații din Kinshasa, fratele Deo și fratele George din Kigali. În această legătură eu m-am gândit că fratele Branham a văzut în 1933 cum Mussolini va merge și va cuceri Etiopia. Tot în 1933 fratele Branham a văzut ce se va întâmpla în timpul celui de-al Treilea Reich; în 1933 el a văzut timpul de sfârșit, chiar până la distrugerea Americii.

Noi suntem mulțumitori fiindcă Dumnezeu, în acest timp profetic, a avut o slujbă profetică, astfel încât noi să fim aduși la zi în Împărăția lui Dumnezeu. Este așa cum a spus foarte clar fratele Branham: „Omenirea, chiar și așa-zișii credincioși, mulțumesc lui Dumnezeu întotdeauna pentru ceea ce a făcut și așteaptă ceea ce va face El cândva, dar ei trec pe lângă ceea ce face El în timpul lor prezent”. Și acest har, că noi am putut crede și nu am trecut pe lângă ceea ce face Dumnezeu acum, este binecuvântarea celor aleși.

În Etiopia am avut patru adunări; trei adunări au fost pregătite de frații noștri și am fost invitat și la o adunare charismatică.

După mulți ani eu, împreună cu frații noștri, am mai văzut încă o dată această minciună care are loc acolo. Când am terminat și ar fi trebuit să se încheie slujba, a venit în față acel bărbat și a repetat de 12 ori un cuvânt și a făcut un pic de atmosferă, covorul a fost întins și oamenii trebuiau să vină ca să fie unși cu ulei, iar el i-a împins pe toți la pământ. I-a împins ca să cadă jos. Ei zic că au fost aruncați la pământ de puterea lui Dumnezeu. Dar acolo nu a fost văzută nicio putere a lui Dumnezeu. Acolo erau puși niște oameni ca să-i prindă, care stăteau în stânga și în dreapta și își țineau mâinile, pentru ca cei care erau împinși, să fie prinși. Și frații spuneau mereu: „Noi plecăm!” Așa ceva a fost aproape imposibil de privit. Eu m-am gândit: „Mai așteptați un pic!” Într-adevăr, după acel spectacol mizerabil am fost chemat să mă rog și, în timpul rugăciunii eu am predicat. Mie nu îmi place când cineva predică în timpul rugăciunii, dar de data aceasta am

făcut-o și eu, le-am spus totul așa cum este corect, în prezența lui Dumnezeu. Noi suntem aici ca să propovăduim Adevărul în orice timp, indiferent ce ar veni.

Pentru mine a fost o prioritate deosebită să fiu în Addis-Abeba. Acolo, Dumnezeu a dăruit străpungerea. Chiar și din țările vecine au venit frați să asculte Cuvântul Domnului. În acest mod mesajul merge până la marginile pământului.

În Rwanda am avut trei adunări, unde au fost aproape 3.000 de oameni și am avut o adunare cu frații slujitori, unde au fost circa 150 de frați din diferite direcții ale mesajului. Fratele Inodi o poate dovedi; Cuvântul Domnului a împlinit scopul pentru care a fost trimis. Frații au fost mulțumitori din inimă, pentru ceea ce a făcut Domnul.

Eu doresc să mă refer, pe scurt, la ceea ce s-a întâmplat pe acest pământ în ultimele săptămâni și chiar luni. O veste bună vine din Noua Zeelandă: niciunul dintre frații și surorile noastre nu a fost vătămat. Mulțumiri lui Dumnezeu! Am primit 21 de fotografii de la catastrofa respectivă, dar frații și surorile noastre au fost cu toții ocrotiți. Chiar și în Australia, dacă privești fotografiile - și acolo a fost o catastrofă mare. Același lucru se poate spune și despre Haiti, unde frații și surorile noastre au fost ocrotiți și acolo. În Sumatra, ca și în Chile, a fost la fel. Suntem mulțumitori pentru că noi am recunoscut semnele timpului și știm că totul s-a apropiat foarte mult.

Când domnul Putin a anunțat că, în doi ani dolarul nu va mai fi moneda principală și a declarat că va face comerț cu China fără să mai aibă nevoie de dolari, el a mai spus că a sosit timpul când euro să fie valuta principală pe acest pământ. Lucrurile sunt spuse foarte clar și noi le auzim.

Președintele Băncii Mondiale din Statele Unite tipărește 900 trilioane de dolari, pe baza crizei dolarului și apoi declară: „Dolarul nostru are valoarea de doar 60 de cenți, în rest avem doar datorii”. Peste tot urmează o criză după cealaltă și catastrofe naturale.

Și oricine privește în lumea arabă... - noi o amintim foarte scurt fiindcă face parte din evenimentele timpului de sfârșit. Eu cunosc Libanul, am predicat în Damasc, am fost în mașina în care a călătorit și Churchill. Am călătorit până în Aleppo. Acolo, o treime din populație sunt creștini, o treime suniți și cealaltă treime sunt șiiți. Situația de astăzi este așa: 26% sunt creștini și restul au fost omorâți sau s-au refugiat. Și peste tot ajung la guvernare niște fanatici. Ei vorbesc despre democrație dar, de fapt, ei acoperă totul și fanaticii ajung pretutindeni la conducere.

Eu m-am gândit în sinea mea: dacă în Isaia 17 este scris că Damascul va fi șters din numărul orașelor, atunci așa trebuie să se împlinească. Se poate observa că până și vapoarele de război care trec prin Canalul Suez nu sunt acolo pentru a face pace. Haideți să citim acest lucru din prorocul Isaia. Noi vom citi mai multe versete biblice ca să cunoaștem mai bine timpul în care am ajuns acum, ca noi să știm, cu adevărat, că răpirea este foarte, foarte aproape.

Citim în prorocul Isaia 17.1: „Prorocie împotriva Damascului: Iată, Damascul nu va mai fi o cetate, ci va ajunge un morman de dărâmături”.

În v. 12 ne este arătat ce se întâmplă acolo acum: „Vai! ce vuiet de popoare multe, cari urlă cum urlă marea! Ce zarvă de neamuri, cari mugesc cum mugesc niște ape puternice”. Pretutindeni este frământare, pretutindeni se întâmplă ceva. Și care este ideea principală? Ideea lor principală este că: „Israelul nu are niciun drept să mai existe, Israel nu își are locul pe acest pământ și toată țara ar trebui să aparțină islamului”.

Unul din politicienii noștri a rostit următoarele cuvinte: „creștinismul, islamul și iudaismul aparțin Germaniei”. Și eu m-am gândit că Germania aparține Vaticanului. Puteți citi: din 1924 până în zilele noastre, Bavaria a plătit în fiecare an foarte multe milioane Vaticanului. Și ceea ce s-a stabilit atunci este valabil și astăzi. Noi, ca țara reformei, putem mulțumi lui Dumnezeu pentru

că mai putem să ne adunăm, pentru că ușile nu sunt încă închise și noi putem duce mai departe acest mesaj scump al Cuvântului, în toată lumea.

Nu intrăm în prea multe detalii ale evenimentelor, doar doresc să mai citesc câteva versete biblice și anume, din prorocul Ezechiel 39.9, despre ceea ce se va întâmpla atunci când se va ajunge atât de departe: „Atunci locuitorii cetăților lui Israel vor ieși, vor arde și vor da pradă flăcărilor armele, pavezele și scuturile, arcurile și săgețile, lăncile și sulite; și șapte ani vor face focul cu ele”.

În Zaharia 14.2 sunt spuse mai dinainte, în profeția biblică, următoarele: „Atunci voi strânge toate neamurile la război împotriva Ierusalimului”. Toți se strâng împotriva Ierusalimului fiindcă acesta este singurul oraș pe care l-a ales Dumnezeu pe pământ, împreună cu Muntele Sion. Pe Muntele Sion a avut loc turnarea Duhului Sfânt, în ziua Cincizecimii și, tot pe Muntele Sion, Domnul își va duce la bun sfârșit lucrarea Lui, cu Israel.

În Zaharia 14.16 avem o descriere foarte scurtă: „Toți cei ce vor mai rămânea din toate neamurile venite împotriva Ierusalimului, se vor sui în fiecare an să se închine înaintea Împăratului, Domnul oștirilor și să prăznuiască sărbătoarea corturilor”.

Celelalte versete doresc doar să le amintesc; Geneza 12.3: „Voi binecuvânta pe cei ce te vor binecuvânta și voi blestema pe cei ce te vor blestema...”. Dumnezeu, ca și Creator al întregii omeniri, are dreptul să aleagă o țară, un loc, un oraș, un popor, prin care El să facă de cunoscut mai dinainte planul de mântuire. Aceasta a făcut-o El cu Avraam, Isaac și Iacov - și tot ce a făcut Dumnezeu a făcut bine. Cine ar fi putut să o facă mai bine? Dumnezeu știe ce a făcut și ce va mai face.

În Geneza 13.15 este dată făgăduința că „toată țara Canaanului îți va fi dată ție”. Și încă o dată, în Geneza 15.18, scrie că toată țara va fi până la Eufrat. În Cuvântul lui Dumnezeu ne este dată o descriere exactă. Noi o credem. Noi credem că Dumnezeu ca și Creator al cerului și al pământului are dreptul să decidă pe pământ.

Bineînțeles că avem și alte versete biblice puternice, dar nu dorim să intrăm în detalii. Dar Dumnezeu și-a vestit planul Său de mântuire mai dinainte și, pe noi, care trăim în acest timp și care am primit o privire de ansamblu în ceea ce a plănit El mai dinainte, ne-a inclus în acest plan.

Acum citim repede versetele biblice din Hagai. Aceste versete trebuie să fie citite fiindcă aparțin de aceasta. Citim din Hagai 1.12 și 13: „Zorobabel, fiul lui Șealtiel, Iosua, fiul lui Ioțadac, marele preot și toată rămășița poporului, au ascultat glasul Domnului, Dumnezeului lor și cuvintele prorocului Hagai, fiindcă Domnul, Dumnezeul lor, îl trimisese. Și poporul s-a temut de Domnul”.

Aici avem un punct deosebit: dacă Dumnezeu trimite un proroc, atunci acest lucru trebuie recunoscut, atunci aceasta este o trimitere dumnezeiască, atunci Dumnezeu însuși vorbește poporului Său prin gura prorocului. Dacă este scris că ei au recunoscut înaintea Domnului Dumnezeu că acest bărbat a fost trimis la ei de Dumnezeu, atunci este scris: „Adevărat, adevărat vă spun că cine primește pe acela pe care-l trimit Eu, pe Mine Mă primește...”.

Ascultați ce scrie în Hagai 1.13: „Hagai, trimisul Domnului, a zis poporului, după porunca Domnului: Eu sunt cu voi, zice Domnul”. Amin. Cu cine era Dumnezeu? Cu aceia care au recunoscut că acel bărbat a vorbit, conform poruncii lui Dumnezeu, cu ei, că Dumnezeu însuși a vorbit și El trimite prorocii și slujitorii Săi devreme și târziu – la fel și în timpul nostru.

Noi vom vorbi și despre aceasta. Toți cei care nu sunt din sămânța lui Dumnezeu se opun în interiorul lor, au o împotrivire interioară, nu primesc ceea ce spune și face Dumnezeu și nu este

pe placul lor. Dar Dumnezeu nu va face niciodată ceva care să ni se potrivească nouă, ci noi trebuie să recunoaștem ceea ce a făgăduit El și ceea ce face.

Ne gândim la prima venire a Domnului nostru. Patru mii de ani poporul Israel L-a așteptat pe Mesia. Și El a venit la ai Săi dar ai Săi nu L-au primit. Care este situația astăzi? Care este făgăduința pe care Domnul a dat-o pentru ultima epocă a Bisericii? Ce a fost scris despre situația lor? Erau căldicei și Domnul nu era înăuntru, Domnul era afară. Înăuntru era muzică și tot felul de lucruri, dar Domnul era afară. El stătea în fața ușii, nu era în sinagogă sau templu, ci stătea afară. De aceea este scris: „Iată Eu stau la ușă și bat”. Și apoi este scris: „Cine are urechi”. Aceasta s-a adresat Bisericii: „Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericii Duhul”. Aceștia sunt biruitorii, cei dintâi născuți, care au primit dreptul de întâi născut din partea lui Dumnezeu.

În Hagai 2.5, scrie: „Eu rămân credincios legământului pe care l-am făcut cu voi, când ați ieșit din Egipt și Duhul Meu este în mijlocul vostru; nu vă temeți!” Frați și surori, la fel de sigur cum am primit noi mesajul dumnezeiesc și pe mesager și am recunoscut că Dumnezeu l-a trimis cu un mesaj care va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos, la fel de sigur Duhul lui Dumnezeu este în mijlocul nostru. Duhul lui Dumnezeu poate să domnească și să lucreze doar acolo unde Cuvântul este primit și acceptat și acolo unde nu este nicio împotrivire interioară, la auzire. Să mai accentuăm încă o dată v. 5: „Eu rămân credincios legământului pe care l-am făcut cu voi, când ați ieșit din Egipt...”.

Frați și surori, este ceva puternic. În Geneza 15.13 Domnul a dat lui Avraam făgăduința și apoi în Exod 2.2 este scrisă întâmplarea cu Moise, ca și proroc. Dumnezeu și-a adus aminte de Cuvântul Lui.

Aici este un punct important care mi-a devenit mare: înainte ca Dumnezeu să fi dat Legea, a fost harul. Sângele a fost aplicat înainte de a fi date poruncile, înainte de a fi dată Legea. „Lasă ca poporul Meu să plece...” Mesajul a premers exodul. La fel este situația și astăzi: „Voi, poporul Meu, ieșiți afară!” Mai întâi a fost porunca: „Lasă pe fiul Meu să plece, ca să-Mi slujească!” Apoi au venit acele urgii și, după aceea, urmează capitolul 12, unde scrie că, după ce a fost tăiat mielul și sângele a fost aplicat pe tocul ușii, acel înger al morții a trecut pe lângă casele lor, pentru că el a văzut sângele.

Sângele a curs înainte de a fi dată Legea. Înainte ca Dumnezeu să dea vreo lege, a fost încheiat legământul prin sângele mielului. Și acest gând este puternic: sângele a fost aplicat doar pe tocul din stânga, pe cel din dreapta și sus, dar nu și pe prag, unde se calcă cu picioarele. Nu era permis ca sângele să fie călcat în picioare. La fel este situația și astăzi: noi ne aflăm în Noul Legământ, sub sângele prețios al Domnului nostru, răscumpărați odată pentru totdeauna. Noi ascultăm cuvintele Domnului nostru și le primim. Un lucru minunat este scris: „făgăduința pe care Eu v-am dat-o!” Nu a fost Hagai, ci a fost Domnul Dumnezeu care a vorbit. „Eu care v-am dat această făgăduință când ați ieșit din Egipt...”

Care este situația noastră astăzi, frați și surori? Ce s-a întâmplat la Cincizecime? Acest lucru mi-a fost pus pe inimă ieri, ca să-l amintesc și trebuie s-o fac. Voi puteți reciti ceea ce a fost spus în prima predică: „Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul, Dumnezeul nostru”. Toți părinții care sunteți aici, stați pe acest cuvânt, bazați-vă pe aceste făgăduințe care au fost date în prima predică, căci ele sunt valabile pentru voi și pentru copiii voștri.

Stați pe această făgăduință astăzi și spuneți: „Iubite Domn, această făgăduință pe care ai dat-o Tu la început, este valabilă și acum, la sfârșit”. Așa cum am spus noi deseori, prima și ultima predică trebuie să fie și vor fi în concordanță. Ne sunt date niște paralele minunate din Vechiul și

Noul Testament. Pretutindeni este anunțat planul mântuirii, fie că a fost vestită mai dinainte, fie că ea se împlinește.

Toți părinții să se gândească și la acest fapt: făgăduința aceasta, din prima predică, dată sub ungerea directă a Duhului Sfânt este a voastră: „Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul, Dumnezeuul nostru”.

În seara aceasta bazați-vă, prin credință, pe această făgăduință, și veți experimenta cum Dumnezeu va lucra într-un mod supranatural și în copiii voștri. Și acolo unde noi nu mai spunem nimic, acolo poate să înceapă să vorbească Dumnezeu. Așa se întâmplă.

Haideți să ne întoarcem la Hagai 2.5; acesta este un cuvânt puternic. Citim încă o dată v. 5: „Eu rămân credincios legământului („făgăduinței” - este scris în limba germană) pe care l-am făcut cu voi, când ați ieșit din Egipt...”. Fiecare făgăduință a lui Dumnezeu este „Da” și „Amin”. „...și Duhul Meu este în mijlocul vostru; nu vă temeți!” Aceasta nu este o dorință, ci este o realitate dumnezeiască.

Fiți cinstiți: dacă Duhul Sfânt nu ar fi în mijlocul nostru, atunci voi n-ați fi primit aceeași descoperire, n-ați fi avut acces la lucrurile pe care le-a făgăduit Dumnezeu. Duhul Său este în mijlocul nostru. Și dacă Cuvântul este vestit, atunci Duhul Sfânt ni-l descoperă nouă, fiecăruia în parte și atunci noi cu toții suntem învățați de către Dumnezeu.

V. 6: „Căci așa vorbește Domnul oștirilor: Încă puțină vreme și voi clătina încă odată cerurile și pământul, marea și uscatul”.

Noi am putea să citim mai departe. Înainte de a citi și alte versete biblice, mergem la Zaharia și putem să citim mai multe versete biblice despre ceea ce s-a întâmplat atunci și ce se întâmplă acum. Domnul Dumnezeu este plin de gelozie pentru Ierusalim, dar și pentru noi, pentru Biserica nou testamentară.

Voi puteți citi mai târziu, acasă, din Hagai 2.21: „Vorbește lui Zorobabel, dregătorul lui Iuda și spune: Voi clătina cerurile și pământul”. Acesta este „Așa vorbește Domnul”. Aici este vorba despre Iuda, dar dacă citim în Zaharia 2.12 este scris: „Domnul va lua în stăpânire pe Iuda ca partea Lui de moștenire în pământul sfânt și va alege iarăși Ierusalimul”.

Dumnezeu va alege din nou Ierusalimul, în pământul sfânt. Unde va alege El din nou Biserica? Pe un pământ sfânt - eliberați prin sângele Mielului, intrând în Locul Preasfânt. Dumnezeu are grijă, ca foarte curând, să se împlinească aceste cuvinte. Haideți s-o citim încă o dată în Zaharia 2.12, cu încredere: „Domnul va lua în stăpânire pe Iuda ca partea Lui de moștenire în pământul sfânt și va alege iarăși Ierusalimul”. Nu în New York, nu altundeva, ci în țara făgăduită, acolo se va împlini ceea ce a făgăduit Dumnezeu.

La fel este situația și cu Biserica. El adună acum și va mai aduna din toate popoarele, limbile și națiunile, căci așa a fost vestit: „În tine vor fi binecuvântate toate semințiile pământului”. Aceasta s-a împlinit prin Isus Hristos, Domnul nostru. În această legătură este scris ceva minunat în Zaharia 4, unde Biserica este arătată ca un sfeșnic de aur. Nu numai Israelul și că Dumnezeu va primi poporul Său în țara sfântă, pe pământul sfânt, ci apoi, în capitolul 4, ne este arătat sfeșnicul de aur cu rezervorul, cu cele șapte țevi și apoi ne este spus că aici sunt doi măslini și anume, cei doi proroci, așa cum sunt descriși în Apocalipsa 11.

După aceea este scris în a doua parte din Zaharia 4.6: „Lucrul acesta nu se va face nici prin putere, nici prin tărie, ci prin Duhul Meu - zice Domnul oștirilor!” Acesta este un lucru puternic.

Noi putem da mai departe învățătura, dar numai Duhul lui Dumnezeu poate dăruia și poate lucra în noi toți o viață nouă.

Haideți să o spunem din nou: acolo unde mesajul lui Dumnezeu este acceptat și crezut, acolo lucrează Duhul Sfânt. El o face și în seara aceasta! Duhul lui Dumnezeu este prezent aici. Aici este singurul verset din întreaga Biblie în care este vorba despre piatra de încheiere. Despre piatra de colț este vorba de mai multe ori, în prorocul Isaia, dar apoi și Petru a prezentat-o.

Voi știți cine a fost Zorobabel – în legătură cu rezidirea Templului – și cum Duhul lui Dumnezeu a venit peste el și cum Dumnezeu a putut să-l folosească. Aici în v. 7, din Zaharia 4 este scris: „Cine ești tu, munte mare, înaintea lui Zorobabel? Te vei preface într-un loc șes. El va pune piatra („piatra de încheiere”- este scris în limba germană) cea mai însemnată în vârful Templului, în mijlocul strigătelor de: Îndurare, îndurare cu ea!” Piatra de încheiere va fi pusă. Domnul va avea de grijă de toate lucrurile.

Apoi este scris în v. 10: „Căci cine disprețuiește ziua începuturilor slabe? Acești șapte vor privi cu bucurie cumpăna („piatra de încheiere”- este scris în limba germană) în mâna lui Zorobabel. Acești șapte sunt ochii Domnului, care cuturează tot pământul”. Este minunat cum a vestit Dumnezeu, încă din Vechiul Testament, planul mântuirii Bisericii nou testamentare.

Noi știm ce a spus fratele Branham despre cele șapte epoci ale bisericii. De fapt, este ceea ce spune Sfânta Scriptură despre acest lucru. A existat vreun om pe acest pământ care a știut ce era ascuns în pecetea întâia, în a doua, în a treia? A fost cineva pe acest pământ care a știut ce înseamnă pecetea a cincea? A aflat-o cineva în trecut? Nu! Dumnezeu, la timpul potrivit, a trimis pe prorocul Lui ca să descopere tainele Cuvântului și să ne arate lucrarea antihristului pe pământ, în cele patru stadii.

În a cincea pecete ne sunt arătați iudeii martiri de sub altar care strigă după răzbunare: „Până când, stăpâne, Tu, care ești sfânt și adevărat, zăbovești să judeci și să răzbuni sângele nostru asupra locuitorilor pământului?” Și apoi li s-a spus să se mai odihnească puțină vreme: „până se va împlini numărul tovarășilor lor de slujbă și al fraților lor, care aveau să fie omorâți ca și ei”. Apoi urmează pecetea a șasea, unde scrie că: „Soarele s-a făcut negru ca un sac de păr, luna s-a făcut toată ca sângele și stelele au căzut din cer pe pământ”, și atunci începe ziua Domnului. Apoi urmează pecetea a șaptea, în care se întâmplă și unele lucruri din pecetea a șasea, până la cele șapte potire care vor fi revărsate pe pământ. Bineînțeles, că totul se va întâmpla după răpire.

Frați și surori, mai întreb o dată: cine a avut un acces la Apocalipsa? A fost necesară o slujbă profetică, ca să primim acces la Cuvântul profetic. Încă este scris că Dumnezeu nu face nimic înainte de a descoperi tainele Sale slujitorilor Săi, prorocii.

În această perioadă minunată, în care am ajuns, eu cred că toți cei care sunt aici - și toți cei care sunt conectați pe Internet, în toată lumea și ne ascultă - cred că noi, cu toții, am înțeles că aici nu este vorba despre un om, ci este vorba despre turma răscumpărată prin sânge, este vorba despre toți cei care vor avea parte de răpire, este vorba despre chemarea noastră afară, este vorba despre restituire, este vorba despre pregătirea noastră. Ferice de toți aceia care ascultă glasul Domnului în acest timp. Noi nu mergem la drum cu un mesaj propriu ci, așa cum am citit din prorocul Hagai, mergem prin puterea mesajului lui Dumnezeu și acesta este cu adevărat „Așa vorbește Domnul”. Și aceasta ca noi cu toții să fim readuși la început, ca Biserica să fie rezidită.

În această legătură am putea să citim multe versete biblice. Pretutindeni Dumnezeu a anunțat ce se va întâmpla, începând din Isaia 48 până în Fapte 3, unde scrie că Domnul și

Mântuitorul nostru așteaptă în cer până la vremile așezării din nou a tuturor lucrurilor. Dumnezeu a făgăduit-o în Cuvântul Lui și așa se și întâmplă chiar înaintea ochilor noștri.

Dacă fratelui Branham i-a fost spus că mesajul dat lui va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos, atunci trebuie să luăm aceasta în serios. Mai ales de când am întâlnit niște martori oculari, de atunci avem o mare răspundere. Această răspundere am primit-o și o purtăm în continuare: răspunderea de a ști că nu un om a inventat ceva, ci Domnul Dumnezeu S-a coborât într-un mod supranatural în Stâlpul de foc și de nor, așa cum a făcut-o El și în timpul lui Moise, pentru că El este Același ieri, azi și în vecii vecilor.

Acum ajungem la gândul principal: toți ceilalți se vor împotrivi. Eu mi-am notat versetele biblice; chiar și despre Domnul nostru este scris în Luca 2 că va fi un semn care va stârni împotrivire. Tot timpul, învățații și fariseii au obiectat la spusele Domnului, iar în Fapte 28 este scris că această „partidă stârnește împotrivire”... Mereu împotrivire și argumente. Noi nu avem nevoie de argumente, ci credem ceea ce a spus Dumnezeu în Scriptură și Cuvântul Lui ne-a fost descoperit prin harul Său, fără vreun fanatism.

Poporul Israel a avut probleme mari. Să o spunem așa cum a fost: și ei au obiectat; nu le-a folosit la nimic că Stâlpul de foc era acolo, că mana era acolo, că stânca a fost lovită ca să iasă apă, pentru că ei s-au rătăcit în inima lor. Aceasta s-a întâmplat fiindcă inima nu fusese încă înnoită, erau tot inima veche și așa au mers pe această cale și Domnul a trebuit să ia o hotărâre. Vă spun: este întotdeauna decizia Domnului, și ea este foarte dură. Dumnezeu numește neascultarea și împotrivirea, o rupere a legământului.

Eu cred că iudeii au 613 porunci diferite și interziceri; Dumnezeu a aranjat toate lucrurile pentru viețile lor. Dar, există un singur loc unde este vorba despre ruperea legământului, atunci când oamenii s-au împotrivit Domnului. Domnul a numit-o: ruperea legământului. Am notat versetul din Levitic 26.18, unde Domnul descrie neascultarea și împotrivirea acelor pe care i-a ales: „Dacă, cu toate acestea, nu Mă veți asculta, vă voi pedepsi de șapte ori mai mult pentru păcatele voastre. Voi frânge mândria puterii voastre, voi face ca deasupra voastră cerul să fie de fier și pământul de aramă”. Mândria, împotrivirea, obiectarea, neascultarea au fost prezente acolo.

Citim aceasta și în v. 21: „Dacă și după aceasta vă veți împotrivi și nu veți voi să Mă ascultați” ... Dar cine este omul care să se poată împotrivi lui Dumnezeu? Citim în v. 23: „Dacă pedepsele acestea nu vă vor îndrepta și dacă vă veți împotrivi Mie...”.

Frați și surori renunțați la orice împotrivire, dăruți lui Dumnezeu o credință deplină, o ascultare deplină, fie că o înțelegem sau nu, credeți ceea ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Lui și atunci vi se va descoperi.

Lucrul îngrozitor urmează în v. 25: „Voi face să vină împotriva voastră sabie, care va răzbuna călcarea legământului Meu”. Mai există numai încă un cuvânt, dintre porunci, care vorbește despre călcarea legământului: este vorba despre preacurvie. Toate celelalte sunt fărădelegi și păcate. Preacurvia este ruperea unui legământ. Și de aceea Dumnezeu a decis ca preacurvia să fie pedepsită cu moartea. De ce? Dumnezeu nu a vrut ca un bărbat să ia soția altuia, ci Dumnezeu a vrut să protejeze familia, El a vrut să fie rânduială și armonie în aceasta. De aceea, sunt aceste două comparații: ruperea legământului, neascultarea, refuzul de a umbla pe căile Domnului, împotrivire față de Dumnezeu. Și chiar în Noul Testament, scrie în Matei 5.28-32: „oricine se uită la nevasta altuia, ca s-o poftască, a și comis adulter cu ea în inima lui”. Trebuie să vorbim foarte clar aici: noi, copiii lui Dumnezeu, nu putem face ce vrem și să ne gândim că totul ne va merge bine, ci trebuie să respectăm Cuvântul lui Dumnezeu, trebuie să trăim conform Cuvântului lui Dumnezeu.

Putem citi în Levitic 20.10, în Deuteronom 22.22, și pretutindeni Dumnezeu a vorbit despre ruperea acestui legământ. Ce este o ruptură? Dacă cineva își rupe mâna, atunci ea este ruptă. Mâna poate fi pusă la loc, dar toată viața ta, când se schimbă vremea, simți durerea în acel loc. La fel este situația în cazul ruperii unui legământ de căsătorie. Într-o zi se va schimba vremea... și ce se va întâmpla atunci? Dumnezeu să ne dăruiască harul Său ca această zi să fie o zi de mântuire, o zi de har pentru ca noi, cu toții, să luăm toate lucrurile foarte exact și în serios, să le credem, să le respectăm și să le trăim - și atunci nu va exista niciun fel de împotrivire în noi.

Dacă Domnul a spus că bărbatul este capul nevestei și Hristos este Capul bărbatului, atunci nu este nicio împotrivire în inimă, noi suntem de acord și spunem: „Da, așa este, așa ai spus Tu, așa este”. Și dacă se mai spune ca femeile să tacă în adunări, atunci femeile sunt fericite că ele nu au nevoie să vorbească, nu au niciun fel de răspundere și, dacă au întrebări, să întrebe pe bărbații lor acasă. Nu-i așa că, în lucrurile pământești, toate femeile știu mai multe decât bărbații? „Despre ce să mai fie întrebat bărbatul?” Dar la credincioși, așa a rămas și așa rămâne până la sfârșit: nicio împotrivire în noi, ci suntem de acord cu acest Cuvânt al Lui: „Da, Doamne, așa ai spus-o și așa să fie, prin har, în viața mea”. Tot ce a spus și vestit dinainte Dumnezeu în Cuvântul Lui trebuie să se împlinească în viețile noastre prin harul Lui. Dacă va vrea Dumnezeu, mâine vom vorbi despre punctele unde totul trebuie readus la început, în mod deosebit în învățătură. Dumnezeu așează din nou toate lucrurile.

Haideți să cuprindem despre ce a fost vorba astăzi. Dumnezeu a dat Israelului făgăduințe. El a dat lui Avraam făgăduința: „După 400 de ani Eu îi voi scoate pe urmașii tăi din robie”. Când s-a împlinit acest timp, Dumnezeu a chemat un proroc care a fost dedicat Domnului din pântecul mamei sale pentru această mare poruncă, pe care Dumnezeu a împlinit-o pe pământ. Și Dumnezeu a fost cu el. Acest Moise, apoi, a putut chiar să spună, în Deuteronom 18: „Le voi ridica din mijlocul fraților lor un proroc ca tine, voi pune cuvintele Mele în gura lui și el le va spune tot ce-i voi porunci Eu” - un bărbat cu care Domnul Dumnezeu a vorbit față în față. Și după aceea noi am văzut că au fost niște bărbați care i s-au împotrivit, pentru că lor nu le-a plăcut decizia lui Dumnezeu, cu toate că făceau parte din seminția lui Levi și aveau niște sarcini deosebite de împlinit acolo. Ei au spus: „Tu ești singurul cu care a vorbit Dumnezeu?” Moise a fost singurul, dar poporul lui Dumnezeu, de asemenea, a auzit glasul Domnului care a vorbit cu un glas de tunet și s-a coborât în foc pe muntele Sinai.

Vă rog frumos nu uitați gândul principal: înainte de a fi dată Legea, în Exod 20, a fost Exod 12, unde a avut loc vărsarea sângelui mielului jertfit pentru eliberarea și ocrotirea poporului.

Înainte de venirea zilei Cincizecimii, înainte ca Biserica să fi fost întemeiată, a fost vărsat sângele Mielului, sângele Noului Legământ. Și noi suntem mulțumitori fiindcă toate făgăduințele au fost incluse în acesta, iar noi putem trăi în acest timp și putem să rămânem sub sângele Mielului.

Lucrul frumos este că Dumnezeu ne-a dăruit harul Său de nedescris și noi nu răstălmăcim nimic, ci Îi dăm Domnului nostru primul loc, care Îi aparține. Săptămâna trecută am primit cinci CD-uri cu peste 900 de fotografii și interviuri și totul era despre fratele Branham. Aș avea nevoie de două săptămâni ca să văd și să ascult totul. Despre ce este vorba acolo? Este un cult al unui om! Dar noi nu facem niciun cult al omului, ci aici este vestit Isus Hristos, Cel răstignit, care Și-a vărsat sângele pe crucea de la Golgota pentru noi și a instituit Legământul cel nou, iar îngerul morții trebuie să treacă pe lângă noi.

Dacă citim că: „răpirea este o descoperire și cine are descoperirea este răpit”, dacă citim că: „nașterea din nou este o descoperire, cine are descoperirea este născut din nou” - dacă citim aceste lucruri, suntem foarte întristați, fiindcă totul a fost înțeles greșit. Fiecare naștere este o realitate. Fiecare naștere firească este o realitate. Nașterea Domnului nostru a fost o realitate și

nașterea noastră din nou este o realitate dumnezeiască. Dacă este ceva în Hristos atunci toate s-au făcut noi, cele vechi au trecut și se descoperă ceea ce este nou.

Aceste răstălmăciri sunt o scârbă pentru mine – pur și simplu nu le suport. Dumnezeu este doar în Cuvântul Lui și tot ceea ce a făgăduit El, se împlinește exact așa cum a spus-o El în Cuvântul Lui. Chiar și schimbarea noastră, la revenirea Domnului nostru: totul se va întâmpla așa cum este scris, în Romani 8.11, că trupurile noastre muritoare vor fi schimbate. Apoi citim în 1 Corinteni 15. Noi am putea citi totul.

Acești frați care susțin că ar trebui să prezinte ceva, nu iau deloc în considerare Cuvântul, ci răstălmăcesc citatele fratelui Branham și trec pe lângă Cuvântul lui Dumnezeu. Mesajul lui Dumnezeu ne-a adus înapoi la Cuvânt! Așa este. Amin! Amin-ul nu a fost spus destul de puternic. Prin Cuvântul descoperit, noi am fost readuși la Cuvânt. Cuvântul scris a devenit un Cuvânt descoperit și Duhul Sfânt ne-a făcut viu Cuvântul, așa cum este scris: atunci când Duhul va veni, El ne va învăța toate lucrurile și ne va conduce în tot adevărul.

Haideți să încheiem cu gândul din cuvântul de introducere, așa cum a fost spus în Fapte cap. 10 și 11. Toți au fost adunați înaintea Domnului ca să asculte toate cuvintele care au fost date omului lui Dumnezeu - și apoi s-a și întâmplat. Eu aștept acea zi în care, noi să venim toți cu așa o dorință la adunare, încât să nu mai trebuiască să așteptăm până la sfârșit, ci Duhul Sfânt să se coboare și apoi să se poată spune: „Duhul Sfânt s-a coborât peste noi, în același fel ca și peste cei de la început”. Înapoi la început, înapoi la Cuvânt, înapoi la Domnul nostru, înapoi la puterea Duhului Sfânt care se va descoperi în Biserică. Așa cum am citit: „Lucrul acesta nu se va face nici prin putere, nici prin tărie, ci prin Duhul Meu, zice Domnul oștirilor!”

Domnul Dumnezeu, Cel Atotputernic să pună aceste cuvinte în inimile noastre. Vă rog frumos, toți tinerii care sunt azi în mijlocul nostru, supuneți-vă sub mâna puternică a lui Dumnezeu. Voi, care sunteți aici astăzi, sunteți rânduiți să fiți mântuiți, „Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul, Dumnezeul nostru”. Pentru voi toți este această făgăduință. Pentru voi nu există altă cale, care să treacă pe lângă Domnul nostru.

Spuneți: „O, Doamne, aici sunt, eu Îți dedic viața mea. Eu vin așa cum sunt, primește-mă! Salvează-mă, salvează sufletul meu, eliberează duhul meu dacă există unele legături și umple sufletul meu cu viața Ta!” Suntem noi mulțumitori lui Dumnezeu?

Am privit pe scurt timpul sfârșitului și am spus pe scurt ce catastrofe au avut loc în ultimele luni. În 2010 au fost multe, dar și în 2011 au fost, de asemenea, multe catastrofe. Noi am înțeles că toate popoarele sunt tulburate, totul este în mișcare și apoi am citit în cuvântul profetic, care va fi rezultatul.

Frați și surori, noi avem multe motive să-I mulțumim din toată inima, Domnului și Dumnezeului nostru. Să nu ne împotrivim, să nu-L refuzăm pe Domnul nostru, ci să fim de acord în totalitate cu ceea ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Lui. Apoi putem intra în posesia libertății Duhului, fiecare cuvânt ne va fi descoperit prin Duhul Sfânt, nimeni nu mai trebuie să-l învețe pe celălalt, ci toți vom fi învățați de Dumnezeu. Ați fost binecuvântați? Sfânta Scriptură rămâne Sfânta Scriptură.

Din nou îi mulțumim lui Dumnezeu fiindcă putem trăi acum. Cum am spus-o deseori, Domnul nostru a spus: „Când vor începe să se întâmple aceste lucruri, să vă uitați în sus, și să vă ridicați capetele, pentru că izbăvirea voastră se apropie”.

Noi am spus și următoarele lucruri, la început: mesajul dumnezeiesc merge până la marginile pământului, așa cum este scris, și noi putem să fim niște purtători ai acestuia, în acest

timp, împreună cu toți frații noștri din toate țările. Domnul va primi Biserica Lui pe pământul sfânt, nu în robia babiloniană, nu în confuzie, ci pe pământul sfânt al Cuvântului Său descoperit, spălați prin sângele Mielului, sfințiți prin Cuvântul lui Dumnezeu și pecetluiți cu Duhul lui Sfânt, prin harul Său.

În seara aceasta Domnul Dumnezeu – poate o spun a treia sau a patra oară – să lucreze, în mod deosebit în inimile tinerilor, în inimile fraților și surorilor, să le pună în inimă dorința ca ei să știe că astăzi Dumnezeu le-a vorbit lor, personal. „El mi-a vorbit mie personal, nu doar tatălui sau mamei mele, ci mie, fiului sau fiicei, pentru ca eu să primesc mântuirea”. Vă mai amintiți? „Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri, și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul, Dumnezeul nostru”. Noi facem parte din rândul acestora. Părinții, copiii, noi toți care am fost departe și Domnul Dumnezeu ne-a chemat! Ați auzit chemarea Domnului? Ați ascultat-o? „Astăzi dacă auziți glasul Domnului, nu vă împietriți inimile.” Nu vă împotriviți, nu-L refuzați, nu rupeți legământul cu El. Israelii au rupt acest legământ cu Dumnezeu, s-au împotrivit, au fost neascultători, au mers pe căile lor proprii. Ce folos le-a adus acest legământ? Dar pentru că au rupt legământul, calea lor a devenit o cale atât de grea până în ziua de azi!

Despre ceea ce s-a întâmplat cu Biserica nou testamentară, vom vorbi mâine, dacă va vrea Dumnezeu. Dar Dumnezeu a promis că va restitui totul, că va arăta Bisericii calea, pentru a o aduce în poziția corectă. El va îndepărta toată împotrivirea, toată neascultarea. „Facă-se voia Ta în viața mea, spre slava Numelui Tău”.

Sunteți pregătiți cu toții, să vă supuneți Cuvântului lui Dumnezeu? Atunci haideți să ne ridicăm pentru rugăciune.

Poate cele două surori ale noastre au o cântare potrivită, pe care am putea s-o ascultăm. Noi putem să ne rugăm deja în liniște. Important este ca noi să-L credem pe Domnul și să luăm în serios tot ce a spus El, să ne supunem și să-I mulțumim din toată inima noastră. În timpul acesta dorim să intrăm în noi înșine și să-L rugăm pe Domnul să ni Se descopere.

[Surorile cântă o cântare].

Amin! Mulțumesc frumos!

Ceata îmbrăcată în alb va fi cu Domnul, fără pete și fără zbârcituri. Ea va fi spălată în sângele Mielului, sfințită în Cuvântul lui Dumnezeu. Frați și surori, și noi putem face parte din rândul acestei cete, dacă credem așa cum spune Scriptura. În acest timp am auzit cuvântul profetic și am auzit că acest bărbat a fost trimis de Dumnezeu precum Ioan Botezătorul. Slujba lui a fost o parte a planului de mântuire al lui Dumnezeu. La fel este și cu noi în timpul acesta, prin harul Său. Fie ca acesta să fie un ceas de dedicare totală Domnului. Să nu ne mai împotrivim Lui niciodată, ci să credem fiecare Cuvânt, să primim și după aceea Cuvântul nu se va întoarce fără rod, ci va împlini scopul pentru care a fost trimis. Astăzi ne vom ruga împreună. Așa cum putem să cântăm împreună, putem să ne și rugăm împreună. Să ne ridicăm glasurile spre tronul lui Dumnezeu și noi să spunem în mod deosebit ceea ce dorim să-I cerem. Nu trebuie neapărat să strigăm, căci Dumnezeu ascultă ceea ce dorim să-I spunem, prin credință. El astăzi va salva, va vindeca, va elibera.

Această slujbă dumnezeiască să nu se termine fără ca Dumnezeu să fi făcut niște lucruri mari, prin harul Său, fie la cei tineri sau la cei mai în etate, părinți și copii, fii și fiice, în noi toți,

care am fost departe, dar pe care Domnul Dumnezeu ne-a chemat cu o chemare sfântă. Așa cum Domnul a pus Israelul pe un pământ sfințit, pe Muntele Sion, tot așa este scris și în Evrei 12: „v-ați apropiat de muntele Sionului, de cetatea Dumnezeului celui viu”.

Frați și surori, Dumnezeu este astăzi prezent, El ne-a vorbit prin Cuvânt. Noi am recunoscut că timpul harului se apropie de sfârșit și, deja, sunt în pregătire lucrurile care urmează să se petreacă după răpire. Gândiți-vă că este în pregătire tot ce va avea loc după răpire. Atunci trebuie să ne gândim cât de aproape este răpirea. Vă rog frumos, începând de azi să nu vă mai împotriviți, să nu ne mai opunem Domnului, ci să ne supunem Domnului și Cuvântului lui Dumnezeu. Acum ne rugăm împreună.

Iubite Domn, Tu, Dumnezeul veșnic credincios, noi am auzit Cuvântul Tău, am primit o lecție și ne întoarcem la Tine. Noi credem Cuvântul Tău și primim tot ceea ce Tu ai spus. Tu să ai astăzi, drumul Tău cu noi; salvează pe toți cei pierduți, corectează pe cei rătăciți, vindecă pe cei bolnavi.

Iubite Domn, ne gândim mai ales la fratele nostru Victor Schmidt și la toți care sunt în necaz. Noi Te rugăm, dovedește-Ți Cuvântul Tău sfânt în noi toți. Astăzi Cuvântul să împlinească scopul pentru care l-ai trimis. Lăudat și slăvit să fie Numele Tău cel Sfânt pentru Cuvântul descoperit, care este viu și veșnic. Îți mulțumim, Ție, Dumnezeul veșnic credincios. Tu ai făcut-o deja. Aleluia! Mulțumiți Domnului! Toată neascultarea a fost adusă Domnului și, începând de azi, să nu ne mai împotrivim Domnului, ci tot ceea ce ai spus Tu, o, Doamne, să putem împlini.

Iubite Domn, eu Îți dedic Ție poporul Tău, turma Ta răscumpărată prin sângele Tău, Tu să ne dăruiești binecuvântarea Ta, prin harul Tău. Binecuvântează pe tot pământul, începând din Noua Zeelandă până în ultima țară de pe ultimul continent. O, Doamne, binecuvântează în Africa, Asia, Europa, toată Biserica răscumpărată, ceata celor întâi născuți.

Iubite Domn, astăzi, în seara aceasta, pretind ca toți acei care sunt hotărâți pentru viața veșnică să devină credincioși, acum. Ei să renunțe la toată împotrivirea lor, să creadă și să fie ascultători din toată inima. Lăudat și slăvit să fie Numele Tău cel sfânt și scump al lui Isus. O, Dumnezeule! Aleluia! Lăudați-L pe Domnul! Lăudați-L pe Dumnezeul nostru! Aleluia! Cinste Dumnezeului nostru!

Cântăm cântarea: „Aceasta este ziua” [...].

Domnul a făcut această zi pentru tine și mine, pentru noi toți. Aceasta este ziua noastră, așa cum a predicat și fratele Branham: „Recunoașteți ziua și mesajul ei”. Noi am recunoscut ziua, am primit mesajul și prețuim pe mesagerul care, prin puterea dumnezeiască, a adus acest mesaj și a spus de repetate ori: mesajul este să ne întoarcem la Cuvânt. Înapoi la Cuvânt, înapoi la început! Aleluia! Domnul zidește Biserica Lui pe temelia de la început, așa cum a făcut-o și în zilele lui Zorobabel și Ezra, pe temelia de la început a apostolilor și prorocilor și Isus Hristos Însuși este piatra de colț și piatra de încheiere, care va fi pusă. Să nu vă faceți griji, El, care a pus piatra de temelie va pune și piatra de încheiere. Noi cu toții vom fi bucuroși și voioși și vom da cinstea lui Dumnezeu. O credeți cu toții? Credeți din toată inima! Îl rugăm pe fratele Schmidt să se roage cu noi [...]. Amin.